

युद्धं

ब्रह्महा युधतेऽशुभो देहं व्यक्ता रणाधिरे ।
न प्रुद्धी रणभयानां ऋते कचिन्महापथात् ॥
संग्रामे युधते लक्ष्मीः कीर्तिः स्यात् स्वर्गति-
स्ताया ।

भयस्य तेषु नश्यन्ति महासत्त्वान्महारणात् ॥
तस्मात् सत्त्वेन यत्किञ्चित् क्रियते तच्छुभपदम् ।
यज्ञं दानं व्रतं वापि संग्रामे नृपसत्तम ! ॥”

इत्याद्ये वद्विपुराणे संग्रामप्रशंसा ॥ * ॥
अथ युद्धनिर्णयः ।

“यत्रायुद्धे भूषं नाशो युद्धे जीवितसंशयः ।
तं कालमेकं युद्धस्य प्रवदन्ति मनोविणः ॥
आत्मोदये विरुद्धीयात् सोभो नात्मवले यदि ।
असने च प्रहर्ष्यं शत्रौ न तु विपर्यये ॥
स्वयं राज्ञा न योद्धव्यं येऽपि शस्त्रास्त्रको-
विद्राः ।

मृता युद्धेऽप्यन्ते शक्त्येभ्यः शक्तिमत्तराः ।
रथयुद्धं समे देशे विषमे हस्तिसङ्ग्रहः ।
अथयुद्धं मरौ देशे पत्तियुद्धं दुर्गमे ॥
अथये सर्वयुद्धं स्यात्प्रोक्तं युद्धं जलप्रते ।
संहत्य योधयेदन्त्यां कामं विकारयेद्दृष्टुं ॥
रुचीतुस्त्रमनीकं स्यादल्पं हि बहुभिः सह ।
अपि पञ्चाशतः शूरान् निम्नानि परवाहिनीम् ।
येऽपि वा पञ्चवटसप्तसहस्राः कृतनिश्चयाः ॥”

अथ युद्धासननिर्णयः ।
“अन्यद्वारा विपक्षान् विरुद्धासनमुच्यते ।
अरिं विरुद्धं वा स्थानं विप्रहासनमुच्यते ॥
अरेच विजिगीषोश्च विरुद्धे हीयमानयोः ।
सन्धाय यद्वस्थानं सन्धायसनमुच्यते ।
उदासीने मध्ये वा समाने प्रतिशङ्कया ।
एकौभूय अवस्थानं सन्धायसनमुच्यते ॥
सर्वेषां प्रीतिजननं निजराष्ट्रस्य जलजम् ॥
एतत् प्रीत्यासनं नाम सर्व्यासनमहत्तरम् ॥”

अथ हन्ययुक्तिः ।
“राज्ञो बलं नहि बलं हन्येव बलं बलम् ।
अप्यल्पबलवान् राजा क्षिरो दन्दबलाद्भवेत् ॥”

तथा च ।
“एकः शतं योधयति प्राकारस्यो धनुषैरः ।
शतं दशसहस्राणि तस्माद्दुर्गं विशिष्यते ॥
अक्रान्तिं क्रान्तिश्च तत् पुनर्दिविधं भवेत् ॥
यद्वैवसुचितं हृदं गिरिनद्यादिसंश्रयम् ।
अक्रान्तिमयं ज्ञेयं दुर्लभमरिभूषणम् ॥
प्राकारपरिखारण्यसंश्रयं यद्वैवैरिह ।
क्रान्तिं नाम विज्ञेयं जज्ञानान्नु वैरिणाम् ॥”

अथाक्रान्तिहन्ययुक्तिः ।
“अथुचविस्तीर्णशिरा इरारोहः सकाननः ।
सजलाश्रयसम्भारभोष्यद्रवसमाश्रयः ॥
सुखनिःसरणो हन्दः पर्यन्तास्थो महीसुजाम् ।
नद्यो गभीरविस्तीर्णाश्चतुर्दिक्षु अवस्थिताः ॥
तन्मध्ये भूप्रदेशो यो नदीहन्दः स उच्यते ।
यद्यन्यधिरकालीनं दुर्लभं विपिनादिकम् ।
तन्मध्येरचिता भूमिहन्दत्वेनोपतिष्ठते ।
वनहन्दमिति स्यात्तं यथापूर्वं महत्तरम् ॥”

युद्धं

क्रान्तिहन्ययुक्तियुथा,—
“यस्मिन्नाय्ये गिरिर्नास्ति नद्यो वा गहनोदकाः ।
तस्य मध्ये महीपालः क्रान्तिं हन्दमारमेत् ॥
गजेरलङ्घनां विस्तीर्णां गभीराः पूर्णवारयः ।
हन्दत्वेन समादिष्टाः परिखा बहुयादयः ॥
विशालशालं सुधनं बहुकण्टकि सङ्घटम् ।
हन्दत्वेन समादिष्टं विस्तीर्णं विषमं वनम् ॥
अधोऽधो वध्यामानीऽपि कन्दरोऽल्पजलं सवनम् ।
हन्दत्वेन समुद्दिष्टः स दुर्लङ्घो हि भूषणाम् ॥
सर्वतः परिखां कृत्वा निवन्धोपरि कन्दरम् ।
तज्जलजुतदेशत्वाज्जलहन्दं तदुच्यते ॥
एवामभावे निम्नस्य भूप्रदेशस्य गन्धना ।
वर्षासुपगते वारि जलहन्दं ततो भवेत् ॥
एतथोरपि संमिश्रात् संमिश्रं हन्दमाचरेत् ।
आश्रित्य क्रान्तिं हन्दं बलवहेरिणो दिशि ॥
अन्यत्र क्रान्तिं हन्दं कृत्वा नरपतिर्विशित् ।
रथपतिर्यदा वैरी स्यलहन्दं तदाचरेत् ॥
गजान्धनायस्त्रैरी जलहन्दं तदाचरेत् ।
गिरिहन्दं नृपः सेवेत् वस्य स्याद्विधि रिरुः ॥
सर्वं हि त्रिविधं युद्धं समासादुपादिह्यते ।
प्रतिराजस्य राण्यान्तं प्रकटे गुप्त एव च ॥
राण्यान्ते वेनिकान् रचेत् प्रकटे निवसेत् स्वयम् ।
गुप्ते स्त्रीकोषवभारं संरचेदिति निश्चयः ॥”

अथ सामान्यतो गुणाः । तथा हि नीति-
शास्त्रम् ।
“सप्रवेशापसरणं हन्तुत्तममुच्यते ।
अन्यत्र वन्दिशालेव न तादृगबहुमाश्रयेत् ॥
घनुर्हन्दं महीहन्दं गिरिहन्दं तथैव च ।
मनुष्यहन्दसंसर्गं वनहन्दं च तानि षट् ॥”

अथ तु ।
“न हन्दं हन्दमिवाहुर्योद्धन्दं प्रकीर्तितम् ।
योद्धुर्भूयं हि सद्युद्धं न्तकायसमं हि तत् ॥”
अथान्यथापि ।
“यावत्प्रमाथं नगरं हि राज्ञां
ततो भवेदुत्तममध्यमान्यम् ।
त्रिंशत्सल्लव्यारुगुणोत्तरेण
त्रिदेशजानां धरणीपतीनाम् ॥”

गर्गस्तु ।
“यद्व्यहिविधं हृदं प्रोच्यते धरणीसुजाम् ।
तेभ्य एवातिरिच्येत मन्त्रहन्दं विशेषतः ॥
अन्येषु देवादिभ्यो मन्त्रहन्दाज्येनृपः ।
मन्त्रहन्दं हि भिन्ने हि न चान्यत् कार्यकारकम् ॥
यद्वैव वैरिदुर्लङ्घां विस्तीर्णं विषमश्च तत् ।
सप्रवेशापसरणं तदयुद्धसत्तमं विदुः ॥”

इति युक्तिकल्पतरुः ॥
तद्देशिकपथ्यायः । रणः १ विवाहः २ विखाहः ३
नदुः ४ भरे ५ आक्रान्ते ६ आह्वये ७ आघातौ ८
एतनाप्यम् ९ अमीके १० समीके ११ सम-
सलम् १२ नेमधिता १३ सङ्काः १४ समितिः १५
समनम् १६ मीळ्हे १७ एतवाः १८ सृष्टः १९
न्धः २० एतुसु २१ समतुसु २२ समर्थः २३
समरथे २४ समीहे २५ समिधे २६ सङ्गे २७

युधिष्ठि

सङ्गे २८ संयुगे २९ सङ्गये ३० सङ्गमे ३१ एज-
तूर्ये ३२ एजे ३३ आघातौ ३४ शूरसाती ३५
वाजसाती ३६ समनीके ३७ खले ३८ खले ३९
पौखे ४० महाधने ४१ वाले ४२ अजम् ४३
सङ्ग ४४ संयत् ४५ संवतः ४६ । इति षट्त्वा-
रिंशत् संग्रामनामानि । इति वेदनिघण्टौ
२ । १७ ॥

युद्धरङ्गः, पुं, (युद्धे रङ्गो रागोऽस्य ।) कार्त्तिकेयः ।
इति शब्दचन्द्रिका । (युद्धस्य रङ्गः । युद्ध-
खलम् । यथा, महाभारते । ७ । ६५ । १८ ।
“अन्योऽन्यं जघ्निरे क्रुधाः युद्धरङ्गता नराः ॥”)
युद्धचारः, पुं, (युद्धस्य चारः ।) घोटकः । इति
शब्दचन्द्रिका ।

युध, यच्ची इ युद्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (दिवा-
आत्म-अक-हनने सक-अनिट् ।) य इ,
दुष्यते । औ, योहा । संतुल्यस्वितयोर्दधोः
घायामिकरीत्या परस्परभिभवेच्छा युद्धम् ।
युध्यते योधः कदाचिदेकस्य सह भावविव-
चायां युध्यते योधः परेण । कदाचिद्द्वन्द्वेऽपि
युध्यते चौरं राजा हनतीत्यर्थः । यो भक्त-
पिच्छस्य कृते न युध्येदिति अस्माद्भावे किपि
तमिच्छतीति क्वे तं करोतीति कष्ठादित्वात्
क्वे वा साध्यम् । इति दुर्गादायः ॥

युधानः, पुं, (युध्यतेऽसौ । युष् + “युधिबुधिदशः
क्तिच ।” उभा० २ । ६० । इति आनच् । च च
क्ति ।) अक्षयः । इत्युगादिकोषः । (रिपुः ।
इत्यञ्जलदत्तः ॥)

युधिकः, त्रि, योहा । युधशब्दात् शिकप्रत्ययेन
नियन्तः ॥

युधिष्ठिरः, पुं, (युधि संग्रामे स्थिरः । “गवि-
युधिष्ठां स्थिरः ॥” ८ । ३ । ६५ । इति बलम् ।
“हजदन्तात् सप्रम्याः संज्ञायाम् ॥” १ । ३६ ।
इति सप्रम्या अजुक् ।) पाण्डवराजः । स कुन्ती-
गर्भे धर्माज्जातः । तत्पथ्यायः । अजातशत्रुः २
शुक्रारिः ३ धर्मपुत्रः ४ अजमीठः ५ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३७१ ॥ (नृगशापाभितप्तः
पाण्डुनिरपत्यतया खिन्नचित्तः पुत्रार्थमेकदा
धर्मपत्नीं कुन्तीसुवाच । सुचिन्तिते ! अनपत्यो
हि न सुभजोकाहं इति विचिन्त्य त्वं मद्रुपका-
रार्थं केनापि पुत्रसम्पादयेति । एवमुक्त्वा कुन्ती
इडा च पत्न्यारयहातिशयं धार्मिकपुत्रलाभाय
दुःसायः प्रदत्तमन्त्रवचनेन धर्मेमाहूय तिन सङ्गता
युधिष्ठिरं पुत्रमजभत । यदुक्तं महाभारते । १ ।
१२३ । ५—८ ।

“संयुक्ता वा हि धर्मेण योगान्निधरेण ह ।
केभि पुत्रं वारारोहा सर्वप्राणभृतां हितम् ॥
येनै चन्द्रसमायुक्ते सुहृतेऽभिजितेऽभवे ।
दिवा मध्यगते सूर्ये तिथौ पूर्णेऽतिपूजिते ॥
सन्धयशसं कुन्ती सुवाच प्रवरं सुतम् ।
जातमानं सुते तस्मिन् वायुवाचाश्रुरीरिणी ।
एव धर्मेभृतां श्रेष्ठो भविष्यति नरोत्तमः ॥
विक्रान्तः सत्यवाक् चैव राजा एष्यां भविष्यति ।